

Til at afhjælpe Arbejdsløsheden er jo sikkert intet bedre, men for at det kan ske, tror jeg rigtignok, man maa henstille saa indtrængende som muligt til de forskellige Ministre, at de retter hele deres Opmærksomhed paa denne Sag. Thi skal vi afhjælpe den Arbejdsløshed, som vi jo sikkert gaar i Møde i ret stor Udstrækning i denne Vinter, er det paa Tide, at de forskellige Ministre tager Opgaven op baade ved Forhandling med Kommunerne og ved Igangsættelse af Arbejder, der skal udføres af Staten. Jeg kunde nævne — næsten som et Kuriosum — et Arbejde af dem, som den ærede Trafikminister har lovet skulde sættes i Gang, nemlig et Statsarbejde vedrørende Jernbaneanlæg. Den Dag Krigserklæringen mellem Tyskland og Rusland kom, havde man ansat et Syn over Vej- og Vandanlæg ovre paa Funder-Bramminge-Banen, og alle vedkommende var beordrede til at møde. Men da de fik Telegram om Krigserklæringen, forlod de sporenstregts dette Arbejde og stilede mod København, fordi de sikkert var bange for ellers ikke at kunne komme herover. Nu blev dette Vej- og Vandsyn først foretaget forleden, og dersom der ikke sættes lidt mere Mod i disse Mennesker, tror jeg ikke, der bliver noget ud af det Arbejde. Jeg ved meget vel, at der er sagt, at man ikke i Øjeblikket er i Stand til at skaffe Skinner og Sveller og den Slags Ting. Det ved jeg ikke noget om, men Jordarbejde kan i hvert Tilfælde udføres, og det vil kunne give en stor Mængde Arbejdere noget at gøre; jeg vil derfor henstille til Trafikministeren lige saavel som til de andre Ministre, at man der virkelig sætter en saadan Fart paa, at Arbejdet kan komme i Gang, før det er for sent.

Jeg har ikke villet undlade at gøre denne Henstilling, fordi jeg deler den Tro, at Arbejdsløsheden vil blive stor, og jeg deler absolut den Opfattelse, at det er bedre at give Arbejde end at give Understøttelse i saa stor Udstrækning som muligt. Jeg forstaa, at det private Initiativ er lammet ret stærkt under de økonomiske Forhold, vi nu har, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at der er Vanskeligheder baade for Staten og for Kommunen, men Staten og Kommunen maa i hvert Fald være paa det rene med, at her er det, det store Offer skal bringes, og det er da bedre at bringe det i Form af Arbejde end i Form af ren og skær Understøttelse. Jeg gør denne Henstilling, samtidig med at jeg henstiller saa indtrængende som muligt, at vi faar Statsbidraget sat ned til Halvdelen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Olsen: Det ærede Medlem, der sidst talte, vil jeg takke for hans stærke Opfordring til Regeringen om at gøre, hvad den kan, for at faa Kommunerne til ikke blot ikke at standse deres Arbejder, men ogsaa optage nye, og jeg vil samtidig lade Henstillingen gaa videre. Der sidder her i dette Ting mange Medlemmer af By- eller Sogne raad, navnlig de sidstnævnte, Amsraad o. s. v., under hvilke der sorterer betydelige Arbejder. Hvis de Herrer vilde tage det ærede Medlems Henstilling til Regeringen til Følge for deres Vedkommende, tror jeg, det vilde hjælpe ikke saa ganske lidt, thi mange Bække smaa gør en stor Aa.

Det ærede Medlems Attentat — kan jeg godt sige — paa Lovforslaget ved at søge Statstilskuddet nedbragt vil jeg ganske bestemt værgе dette lille Lovforslag imod. Jeg synes, det ikke alene er uberettiget, men ogsaa ret uforsvarligt at ville give et mindre Statstilskud til disse Understøttelser end til de andre. Staten eller Samfundet er direkte eller indirekte Aarsag til, at mange Mennesker bliver arbejdsløse. Derfor synes jeg, at man ikke ret vel, hvis man da vil begrunde sit Standpunkt ligeoverfor sig selv og andre, vil kunne yde et lavere Tilskud.

Til det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), der var saa bekymret for, hvorledes det skulde gaa med Fordelingen af denne Understøttelse, vil jeg bemærke, at naar jeg sagde, jeg ikke troede, man kunde faa noget detailleret Svar af Ministeren straks, er det, fordi jeg ved, at Fremskaffelsen af Lovforslag i denne Tid har været forceret, ligesom Behandlingen af dem i dette Ting har været det. Derfor kan Ministeren ikke paa staaende Fod eller med Dags Varsel angive, hvorledes Udførelsen i Enkeltheder vil blive. I øvrigt tror jeg, at Regeringen og Indenrigsministeren kan fremskaffe de nødvendige betryggende Regler — det har de i alt Fald vist før. Muligvis kan de Regler, som har været benyttede ved Fordelingen af Tilskuddet efter Loven af 8. Maj 1909, til en vis Grad anvendes — det ved jeg ikke, men jeg er ikke saa bange for, at Regeringen ikke skal kunne finde det rigtige.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.